

**Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Nagycsaládos Barátaim!
Tisztelt Konferencia!**

Köszönöm a lehetőséget, hogy a Nagycsaládosok Országos Egyesülete nevében köszönhetem a konferencia résztvevőit. A kongresszus társszervezőjeként remélem, hogy mindent rendben találnak és kívánom, hogy hasznos legyen az Önök számára is ez a világtalálkozó.

Feltettem magamnak a kérdést, hogy mit válaszolnék a nagyszüleimnek vagy akár a szomszédjaimnak, ha megkérdeznék, hogy miért szükséges világtalálkozót szervezni a családokról. Nem mondom itt el valamennyi választ, ami az eszembe jutott, csak egyet. Azért kell foglalkozni a családokkal ennyire komolyan és ilyen széles körben, mert amikor a családokról beszélünk, a családról gondolkodunk egyben az emberi élet minőségéről, az ember világban elfoglalt helyéről gondolkodunk. Ha belegondolunk, hogy mit jelent az ember számára egy technikai eszköz – például a mobiltelefonunk –, vagy akár egy szép táj látványa, felmérhetjük, hogy a család léte, minősége milyen jelentőséggel bír. S valóban a technikai eszközök a számítógéptől, az autókon át, az orvosi műszerekig lényeges módon befolyásolják közérzetünket, meghatározzák lehetőségeinket, segítenek, vagy éppen elzárnak másoktól. De ezen eszközök birtoklása és használata, de még a szebbnél szebb tájak is csupán külsődleges részei életünknek. Fontos, de külsődleges részei, mert az ember, bárhová megy, akárhány éves, akár férfi, akár nő csak azokat a dolgokat viszi magával, amiket a családtól kapott. A belsővé vált értékeket, indulatokat, érzéseket, vonzódásokat, ellenszenveket, attitűdöket, gesztusokat. Ezekre akkor is emlékezünk, amikor direkt módon nem gondolunk rájuk. De emlékszik valaki a 10 évvel ezelőtt használt telefonjára? Amikor a családról, a gyermekekről, a család társadalomban betöltött szerepéről gondolkodunk, akkor ezekről a belső értékekről beszélünk. nagyon nem mindegy, hogy mik ezek az értékek, nagyon nem mindegy, hogy ezeknek az értékeknek az átadása megtörténik-e. Ahol nem adják át a szülők gyermekeinek az idősek tiszteletét, azok a gyermekek felnőve

nagy valószínűséggel ugyanúgy viszonyulnak majd időssé vált szüleikhez, ahogy azt tőlük látták, tanulták. Természetesen nem azt állítom, hogy ez minden esetben így történik, de azt igen, hogy az esélye jelentősen nagyobb. Már is egy olyan terület alakult ki, ahol a társadalomnak teendője akad. És ez csak egy példa a családok és az élet minőségének összefüggéséről. Nem kell rózsaszínben látnunk a világot, tudjuk, hogy nem minden kapcsolat és nem minden család működik jól, nem minden család marad együtt, nem minden családban adják át a maradéktalanul az alapvető értékeket. A mi feladatunk éppen az, hogy az ilyen családban nevelkedett fiatalok számára is megmutassuk, hogy van lehetőségük olyan családban élni, amelyre vágnak, igenis a gyermekkel válik teljessé az életük.

Mi nagycsaládosok a családok kis százalékát tesszük ki Magyarországon, bár a családjainkban élő gyermekek aránya már nagyon jelentős. Sokan csodabogárnak néznek bennünket, amikor öt-hat gyermekkel próbálunk felszállni egy buszra, vagy megtalálni egymást egy strandon. Mi hiszünk abban, hogy a több gyermek több szeretetet jelent, s így a világ is jobb helyé válik általuk. Ezért programok hosszú sorával, a személyes példa erejével szeretnénk megmutatni, hogy a nagycsaládos életforma sokkal több örömet hordoz magában, mint amennyi fáradságot a vele járó logisztikai, szervezési feladatok. Mindemellett mi egy összetartó, a személyes kapcsolatokon alapuló közösség is vagyunk, ahol mindig van kire számítanunk, legyen dolgunk az ország bármely pontján. Hetvenezren vagyunk, s ezzel Magyarország legnagyobb civil szervezeteként működünk. Mára egyre többen tudják, hogy számíthatnak ránk azok is, akik nem tagjai az egyesületnek, s talán mindezeknek köszönhetően egyre többen fogadják el természetesen a nagycsaládot.

Ne feledjük a család maga az élet, amikor a családtagunkért teszünk valamit, akár bevásárolunk, vigyázunk a gyerekekre, gondozzuk a kertet, akkor nem valami külső okból – a munkahelyi elvárásból, megbízási díjért, kitüntetésért –, hanem belső késztetésből, önként tesszük, mert a család a legintimebb,

legbensőségesebb közösség, amelynek tagjai vagyunk, ahogy maga a család is elválaszthatatlanul bennünk él.

Tisztelt Konferencia!

Több család, több gyermek – minőségibb élet, élhetőbb világ. Ebben a rövid mondatban tudnám leginkább kifejezni, hogy mi a család szerepe világunkban. Igen, minél több lehetőséget kell biztosítanunk a családok számára, igen, minél több alkalommal érdemes igen mondanunk az életre a gyermekek vállalásával és élhetőbb hely lesz a világ, amiben emberként élni is jobb. Hogy mindezekért mit kell tennünk? Nos, az lenne épp e világkongresszus feladata, erről beszéljenek, erről mondják véleményüket, javaslataikat a szakemberek, a világi és egyházi vezetők, amihez jó munkát kívánok valamennyi résztvevőnek.

Köszönöm a figyelmet!

Köszönöm a megtisztelő figyelmet!